

Yakariş

– Mehmet DEMİR · 15 Ekim 2009

Bugün yine el açıp yöneldim huzuruna
Bakmaya utanırım günahımla nuruna
Asılsız bir dünyanın gailisi uğruna
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım

Yine aynı mazeret, yüzüm yok biliyorum
Her günün akşamında tekrar üzülüyorum
Sana dua etmekle huzuru buluyorum
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım

Bu utanç yüreğimde onarılmaz bir yara
Her an bu minval ile düşerim nardan nara
Yine günah işledim, istemedem, kazara
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım

Kimbilir hangi öksüz benden medet diledi
Kimbilir hangi garip farketmeden inledi
Kimin çaresizlikten gözyaşları dinmedi
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım

Dünya işine dalıp görmedim ağlayanı
Benden medet bekleyip, bana bel bağlayanı
Yoktur hatalarımın affedilir bir yanı
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım

Hangi mazlum zalimin azabından inliyor
Kim bilir kaç ananın acıları dinmiyor
Ne kadar af dilesem içerime sinmiyor
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım

Bu kadar güruh ile yaşayamam Allah'ım
Tek başıma bu yükü taşıyamam Allah'ım
Dünyanın gidişine dur diyemem Allah'ım
Aksattım vazifemi, sen bağışla Allah'ım